

ПЛВЕНСКИ ГЛАСЪ

СЕДМИЧЕНЬ ПОЛИТИКО-ЛИТЕРАТУРЕНЬ ВѢСНИКЪ.

Редакторъ: Г. М. Георгиевъ.

В. „Пловденски Глас“ ще излиза всяка събота. Абонаментъ за година 8 лева, за половина 4 лева. За въ странство 10 лева. Правителствени и частни обявления на всяка дума по 3 ст. за едно обнародование. На първа страница на дума по 10 ст. Пари за побликуване обявления и други се пръдаватъ въ Печатницата на Бр. Ст. Бояджеви, а абонамента въ редакцията, Писма, дописки, книги, вестници и пр., се испращатъ до администрацията на вестника въ г. Пловдив. Писма и дописки неосвободени не се приематъ. Ръкописи се връщатъ, ако бъдатъ платени. Обявленията на г. Приставите по 2 ст. на дума.—Единъ брой 20 ст.

ИЗВѢСТИЕ

Т-ца Стефанка Василева

С. А. Симеоновъ

ВЪНЧАНИ

гр. Плѣвенъ, 23 Юлий 1897 год.

Пльвенъ, 28 Юлий 1897 год.

Значението на окр. съвѣти е неуспоримо. Всѣки знае че единъ окръженъ съвѣт може много нѣщо да направи за окръга, ако той стои на висотата на положението си: ако хората, които го съставляватъ иматъ охота за работа и ако най послѣ всички мѣрки разумно се прилагатъ, когато напротивъ, ако окр. съвѣтици не притежаватъ горните качества, тѣ сѫ само една тягостъ на окръга и могатъ да го компрометиратъ или на вѣтъра да разнесатъ сумитѣ, които данъкоплатците сѫ внесли за повдиганието на окръга въ всѣко отношение. Ето защо избирателите отъ Плѣвенъ окръгъ трѣбва да дадятъ гласътъ си за хора, които ще иматъ присърдце интересите на окръга, които ще ги пазятъ като свои собственни и ще взематъ благородната инициатива за повдигане икономическото състояние на жителите отъ окръга. Ако хвѣрлимъ единъ бѣгътъ погледъ върху дѣятелността на днешния съставъ на П. Комисия и се запитаме, какво добро и полезно е направила за окръга, ний ще сме принудени да замѣлимъ, защото фактите говорятъ съвсѣмъ противното: хората, които съставляватъ постояннитъ съставъ на комисията, освѣнъ съ интриги, сплѣтни, поврѣдяване на извѣстни, личности, заставляване кметовете, подъ прѣдлогъ че ще бѫдатъ бламирани, да подаватъ съчиненитѣ отъ тѣхъ телеграмми, да се оплакватъ противъ умразнитѣ тѣмъ чиновници, да подкопаватъ положението на онѣзи кметове, които сѫ имали нещастието да не съчувствуватъ на разните касапчета и да ги бламиратъ, да си правятъ масали за мухарабето и пр. друго нищо не е извѣршила. Едно окр. шосе отъ Торосъ до Сомовитъ имаме и то съ нищо до днесъ не е

подобрено, защото по него не може нито лътъ, нито зимъ, нито кога е сухо, нито въ калъ, нито кога е замръзжало, да се пътува, Ами конкурсирантъ? ще ни се върази: тъ чие сж дъло? Отговора на този въпросъ е много лъсенъ. На държавата, която отпуша извѣстни суми за възнаграждение и насърдчаване изложителитъ. Като се има прѣдъ видъ ползата, която може да принесе единъ добъръ окръженъ съвѣтъ, ний приканваме избирателитъ отъ Плѣвен. Окръгъ да си даджътъ гласътъ за лица, които ще отговаряятъ на пълно на назначението си и ще се грижатъ за окръга. Ний не приканваме никого къмъ буйства, убийства, нито къмъ каквото и да би било натиски: на това сж способни само редактора на „Бдител“ и другарите му, които въ тѣзи свои дѣйствия намиратъ шансъ за сполука. Съ тѣзи срѣдства тъ печелихъ изборитъ прѣзъ 1894 год. съ сѫщитъ си служихъ и отъ тогова насамъ, съ сѫщитъ искатъ и сега да си служятъ, нъ нека бѫде извѣстно всѣкому, че за побойниците мѣстото е въ тюрмата. Подобно саморазправство може да проповѣдва една развалена безнравственна личностъ, каквъто е редактора на пасквиля „Бдител“. Никакви цинцири тукъ нѣма. Тукъ има Плѣвенски граждани, на които теже е миль интересътъ на града и окръга, защото и тий живѣятъ въ него, защото и върху тѣхъ лъжи мнозина

го по голѣма отговорност, отколкото на всѣки други. Ако Д. Стояновъ и С-ие иматъ да търсятъ нещо отъ П. Комиссия, тѣ сж се отнесли до сѫдилищата, гдѣто ще се установи или отхвѣрли тѣхното право. Тѣмъ се чете присъда, едва ли не за обѣсваніе, когато на истинскитѣ крадци, които дѣйствително си служиха съ сѫщите неща, които тѣ прѣписватъ на омразнитѣ тѣмъ цинцири, сж другадѣ, тѣ иматъ свѣрталището си въ друго учрѣждение, което се е основало само за нѣколко лица и които не приематъ за членове лица, които могатъ единъ день да му извадятъ кирливитъ ризи на пазарь. Ний ще за питаме редактора на „Бдитель“ да ни отговори на слѣднето: Оглдѣ С. Коларовъ, който прѣди 3 години пишеше прошения по за 60 пари и се подвиваше прѣдъ всѣкиго, направи това положение, накуши толкова мюлкове и спечели съ десетки хиляди левове, располага съ файгони и конѣ, когато отъ заплатата, 300 лева, която получава отъ 2 1/2 години насамъ подобно състояние не се прави? За другитѣ ще замѣлчиме сега.

Въ заключение ще кажеме, че кандидатът на Н. партия, които „Бдител“ не харесва, маркаръ че не знае точно листата, стои от много по-горѣ отъ онѣзи, които сега сѫ въ окр. съвѣтъ и по патриотизъмъ и по вѣщина. Знаемъ, че и на високонравствени (?) Цв. Каираивановъ се иска да бѫде и той въ тази комиссия, затова клевети и кандидатът на Н. партия, че биле чужди орждия. Ний сме въ положение да явимъ Каираиванову, че тѣзи лица сѫ много по доблестни и независими отъ колкото самъ той, който е ренегатъ въ бѣлодушковската клика, обстоятелство, което показва не-говата несамостоятелностъ, и да ратува противъ всичко онова, което по рано е защищавалъ и поддържалъ. Нека ни каже високонравствени редакторъ на фараша „Бдител“ Цвѣтанъ Каираивановъ въ чия кѫща става събрание за свалянието на Батемберга и кой черпѣше събраните гости съ видно? Това ний явяваме съ цѣль да се види по ясно на какви идеи Каираивановъ по рано е билъ ратникъ и на какви днесъ, а отъ тука да се сѫди и за неговата самостоятелностъ и неподдавание.

Прѣговорите за мирътъ още не сѫ окончателно свършени. Германия се старае да запази касилатите на германците, който най-много сѫ ангажирани въ гръцкия държавни облигации, вслѣдствие което иска туряните контролъ върху гръцките финансии. Германския посланикъ се стараѧтъ щото предложението му да бѫдатъ видни приемливи отъ Русия и Австрия. Вслѣдствие присъединяванието на Франция и Италия къмъ по-главните точки въ исканието на първите велики сили, ходътъ на прѣговорите не се застрашава. Главната спънка се заключава въ обезщетението. Англия прави мячиното по въпроса за исплащанието военното обезщетение, като отрича правото на Европа да се мѣси въ гръцките финансии, за да запазва германските кредитори на Гърция. Гърция отъ своя страна заплашва съ абдикерирането на краля въ случай, че се введе контролъ на гръцките финансии. Въ договора за мира е приетъ единъ членъ, който дава правото на единъ международенъ контролъ върху финансите на Гърция. Това показва, че силите не сѫ се повлияли отъ заплашването на Гърция.

Исплащанието на обезщетението ще върви въроятно постепенно и същевръменно съ испразднуванието на Тесалия отъ турците.

— По случай пристиганието на Н. Ц. В. Княза вчера въ Синая, за което даваме на дру-

го място подробностите, ромжнските въстници, както съобщава телеграфа, донасят най-симпатични уводни членове, въ които поздравяватъ пристигналата високъ гость. В. „Liberte“ казва, че това посещение напомнява за старите приятелски връзки. В. „Drapul“ върва, че посещението ще съживи наново приятелството на двата съседни народи, което е било запечатано през 1879 год. на бойното поле съ кръвта на 15,000 ромжнски войници. Същия въстникъ напомнява за моралното и материално покровителство, което съ намирали винаги българските патриоти, когато съ били принудени при разни мъчнотии да търсятъ прибежище въ Ромжния и продължава, че Ромжния съ задоволство гледа на напредъдъка на България и желае, щото българите да продължаватъ тази мирна и мъдра политика, която е иногурирана отъ патриотите. — Само „Dreptitea“ и „Adeverul“ отбългъватъ историята на България през последните години въ неблагоприятна за Н. Ц. В. Княза смисъль. — В. „Ероса“ съ едни въжливи думи поздравява Негово Ц. Височество съ „добръ дошълъ“. — В. Indépendance roumaine“ напомнява, че отъ ромжнската земя се започва движението, което се свърши съ въстанието на България, подкрепена отъ ромжнските войници. Въстника се произнася противъ политиката на колебанията въ групиранието на Балканските държавици, която политика създаде една размирна опозиция, и заключава, че българския народъ може да подаде съ пълно доверие ржката си на лоялната ръка на ромжнския народъ.

По пътуванието на Князя въ Ромжия.
Една телеграмма отъ Синая съ вчерашина дата съобщава слѣдующето: Българския Князъ биде поздравенъ на границата — въ Предеалъ — отъ генерала Берендей, военния министръ, отъ г-на Братийно, министра на обществ. сгради, отъ команданта на 3 воененъ корпусъ генралъ Пило, отъ дивизионния генералъ Комонеано, отъ генерала Байкояно, атапиранъ при особата на Княза, отъ г-на Александра Гика, ромжински дипломатически агентъ въ София, и отъ префектите на департамента и на Букурещката полиция. Специалния тренъ пристигна вечеръта на 7 ч. и 30 м. въ Синая. Княжеската свита е съставена тѣй: министрите г. г. Стоиловъ и Ивановъ, графъ Бурбулонъ, Полковнициятъ Стояновъ и Марковъ и Майоръ Митовъ. — На синайската гара чакахъ: Кралъ Каролъ съ воената си свита, носящъ голѣмия кордонъ „Александъ“, прѣсъдателя на министерския съвѣтъ г-нъ Струдза съ ежшата декорація. Министрите Кантазуци и Александъ Джувара, прѣсъдателите на сената и на камата г. г. Статеско и Жияни, турския министъ Киязимъ бей съ персонала на легаціята, ромжинския прѣставителъ въ Виена г-нъ Емиль Гика, главния секретаръ г-нъ Димитръ Гика, българския дипломатически агентъ съ секретаря на агенство то и една дипутация отъ българската колония. — Князътъ поздрави по военно му кральть, кой то стисна ржката на Княза. Музиката иззври български химнъ. Князътъ и Кральть минихъ почетната стража и направихъ прѣгледъ на войските. Слѣдъ прѣставянето на свитите Кральть и Князътъ тръгнахъ за двореца „Пелешъ“, гдѣто Княза биде прѣставенъ на кралицата и на княгиня Мария. Слѣдъ туй обѣдвахъ въ двореца.

Орденъ за Н. Ц. Височество Княза. Научаваме се, че орденската дума взела рѣшеніе да поднесе на Негово Ц. Височество Княза, по случай 10 годишната отъ стживаніето му на прѣстола, орденътъ който се дава на г. г. офицеритъ за 10-годишна непрѣкъсната и непорочна служба.

Този оредък щълъ да бъде поднесенъ на Господаръ на 2 Август въ гр. Русе отъ нѣколко висши офицери.

* * * Като най-ново доказателство за добри тѣ отношения между високата порта и нашето правителство служе обстоятелството, че нашия дипломатически агентъ въ Цариградъ, г-нъ Марковъ подпомогнатъ отъ св. езархия, е сполучилъ да добие отъ турското правителство обѣщанието за постройка на нѣкой черкви и училища въ селата на виластитъ Битолски, Солунски и Скопски. Това обѣщание е толкова по-цѣнно за насъ, че сърбите въ послѣдно време полагаха и полагатъ най-голѣми усилия, чрѣзъ агитации и безъ изборъ на срѣдства, да всѣзватъ деморализация мѣжду населението на онзи мѣстъ, гдѣто нѣма още български черкви и училища, за да спечелятъ прозвелити и тѣхнитъ народни аспирации.

(Б. Г. В.)

ХРОНИКА

* * * Опашката на „Свобода“, „Бдителъ“ като не може въ нищо да ни обвини, че четешъ въ всѣкъ брой цинкарите, които съсипали народа, окръгът; цинкарите, които ограбили всичко и имали дѣла по за 100,000 л. отъ фиктивни лихви. Ние живѣемъ тукъ и знаемъ колко и какви цинвари има въ градътъ. Г. Карапановъ, ако мисли и отъ срамъ не казва мѣстната търговска фирма Стояновъ, Вѣреновъ и С-е а цинкарска, заявявамъ му, ако и да нѣмамъ за това пълномощие, че лжее катъ всѣкъ дѣртъ циганинъ, отъ каквато порода е самъ. Колкото души цинвари има у насъ и които и не познавамъ всички сѫ по селата кръчмари. Повтаряме че отъ съставляющитъ фирмата Стояновъ Вѣреновъ и С-е нѣма ни единъ съ умразното на „Бдителъ“ име цинкаренъ, а чисти българи. За фондоедството на нашия вѣстникъ, ще кажемъ, както сме казвали и други пъти, че отъ соя на безнравствени хора, които въ Стамболово време се исподни отъ цѣло княжество за **безнравствено поведение**, не може да чуешъ друга дума, защото вѣспитанието на Стамболовите е таквосъ. Редакторъ, които се подвизаватъ около този паскивъ, види се, сѫ получавали отъ Стамболова, та за това сънуватъ—фонда. Свиричо нали има? искайте му. Ние благодаримъ за издѣржката на вѣстника ни само на нашите приятели и абонати и не се ангажирамъ съ никакви прѣдприемачи по за 500 лева, както бѣше м. г. съ Дирекора и Иоло.

* * * „Бдителъ“ изнамѣрилъ расковничето, та обнародва нѣкой телеграмми отправени прѣди три години по изборите отъ нѣкой наши приятели. Ако бѣше съглѣдалъ по добре този фаращъ телеграмитъ щъше да види, че въ тѣхъ се фото-графира Стамболовщината съ всичкото си величие и едно старо харо, което днесъ сѫ пригърнали. Тогавашната полиция бѣше Стамболовска, ако и Г. Стоиловъ да бѣше на властъ. Незнайли кой бѣше зурладжията Началника Дрѣнски, които всечески глѣдаха да компрометиратъ властъта. Какво осаждително нѣщо има, ако се указватъ произволитъ на единъ глупавъ чиновникъ. Осаждително е кога клѣтвенишъ и унищастливши хората, като случая съ г. редактора на „Бдителъ“.

Не вѣрвамъ че Редакторъ на в. „Бдителъ“ ще бѫдѫтъ до толкова безсъвестни да эксплоатиратъ съ довѣрието на читающата публика, колкото напътина се указва. На стр. 3, брой 6-й, колона втора помѣстено едно антрафиile, въ което се намеква за нѣкакви си, ужъ, обири, сѫществуващи въ болния мозъкъ на очилатия претендентъ за инспекторски постъ, авторъ на антрафиile, въ което си съпътстватъ клевети противъ полицията. Че това е клевета се види отъ обстоятелството, че крадецъ не се качватъ по таваните, защото нѣма отъ тамъ, какво да крадятъ. Както сѫ обяснява по послѣ работата излизала, че това е било не обиръ, а просто закачка отъ ергени на момитъ които сѫ стоели късно на портата. „Бдителъ“ съобщава, че крадецъ избѣгалъ изъ покрива, тогава нека ни каже „Бдителъ“ защо нѣма счупена нито една кермида, нито никаква поврѣда въ покрива? Да не би човѣкъ да е станжалъ на невидимъ духъ? И ний знаехме за този безиричиненъ страхъ, и не станхме отзивъ да не се излага на критика семейството на единъ човѣкъ, като Цв. Гергевъ. Ето колко сѫ вѣрни съобщенията на „Бдителъ“.

* * * Телеграфътъ у насъ, който ужъ служи образецъ и противъ когото най-малко има оплакване до днесъ, почва да се компрометира отъ немарливостта на разносачитъ. Нашъ приятель, завчера,

билъ въ Никополъ, получава една телеграмма отъ Плѣвенъ подадена на 4 ч. 30 м. а получена въ Никополъ слѣдъ нѣкоя минута; а разносача я донесъ на адресанта едва на 9 ч., когато станцията до хотелъ Свищовъ е на 50 шага. Така бѣшеминалата година и въ Ловечъ. Тръгва отъ Плѣвенъ съ кола, телеграфира на Х. че ще бѫде вечеръта, подателя прѣстига по рано цѣль часъ отъ телеграммата, която самъ приема. При това положение има всѣкай основание да се вѣзмущава отъ такава бѣзина, която само у насъ може да сѫществува. Ако г. Н-къ Станция, желае, може да му укажемъ кога и какъ е било.

Сърпазарски скамбиджия, придруженъ отъ очилатото добиче заминалъ за голѣмото мѣсто по една много важна работа. Ний полюбопитъ съвухамъ да узнаемъ, като каква ще бѫде тая много важна работа и ето що узнахамъ: Скамбиджия ималъ билъ окото и крайно желание да бѫде въ числото на избранните за окръжни съвѣтници лица и отъ посрѣдъ да се вмѣкне въ постоянната съставъ на окръжната постоянна комиссия—демекъ, дѣртия тѣртей, да се замѣсти отъ кръвожадния кърлешъ. Не е лошъ планъ на нашия скамбиджия, ще кажемъ ний, защото вси си е по добре да земашъ всѣкай месецъ хайлжецъ, да прибирашъ общински теники за покривъ на кѫщицата си, и още други такива дребни работи да вѣршишъ, отъ колкото да мѣташъ картитъ по сърпазарските кафенета и то по на едно горчиво кафе.

За да се посигне обаче цѣльта, не е достаточно само да имашъ желание, но трѣбва и вѣнкащна помощъ и понеже охотника за хайлжецъ е биразъ оскъденъ въ послѣдователи, а съмъ се поддържа отъ тайфата около фараша „Бдителъ“, която всичко на всичко се състои отъ 17 души и словомъ седемнадесетъ пангалози; то написахъ да замине за голѣмото мѣсто и да увѣрява на вси страни, че както той, така и арка-дашитъ му, сѫ най вѣрниятъ и преданни поддържатели на днешния режимъ, та дано да сполучи да ги убѣди и го повѣрватъ; ако го не повѣрватъ, то чакъ тогава очилатото добиче щѣло да муши въ сѫщата смисъль. Расправягъ още, че въ домогванията си нашата „двойка“ щѣла била да бѫде подпомогната и отъ „илзата“. Ако лжата преодолѣе, скамбиджията щѣль билъ да си дойде съ вирнатъ посъ и заобиколенъ отъ адютантите си щѣль билъ да си турч кандидатура-та и съ помоща на щика и сопата ще се избере. Като награда за муканишего на очилатото добиче обѣщано му било да прѣмѣстя туря му тукъ за даскалъ надъ даскалите. Това е планъ на сърпазарски скамбиджия, който заминалъ съ пълна надѣждъ за сполука. Думата има сега продавача на ябълки на дребно, безъ патентъ за амбуланта търговия, прѣдѣдателя на парламентарното учреждение въ окръга — старчето Петъръ Мецовъ.

Молба. Задължене сме, отъ нѣколко приятели, да помолимъ, редакцията на в. „Бдителъ“ или първъ г-н Селямъзовъ — Диваковъ, да продължава печатането на начнатите два подлистника „Изборъ“ и „Посвѣщение“, а ако не сѫ още дописани, то да се прибрза съ дописването имъ, понеже читающия у насъ свѣтъ се чувствува жаденъ за тѣнджъ хуморъ а особено сега, когато слѣдъ смѣртъта на злочастния Алека, Селямъзовъ — Диваковъ, дава най добрите на дѣждъ за бѫдѫщъ хумористъ, не само на висота като Алека, но даже да бѫде единъ видъ български Гоголь.

Въ 6-й брой на в. „Бдителъ“ е помѣстено едно антрифиле съ тенденциозна цѣль. Авторътъ на това антрифиле е сѫщото онова злобно и подло човѣче, което отъ двѣ години непрѣстано заиска инспекторскиятъ постъ, и на когото щастното толкова много поработи, щото изгуби и онова, което бѣше спечелилъ чрѣзъ разпитъ подмилкания. Въ стремлението си да постигне желанието си да се види инспекторъ, това човѣче употреби всички простени и непростени срѣдства и днесъ то си служи съ сѫщите, защото за такива хора, като него, които природата е надарила съ безочливостъ, срама не сѫществува. И днесъ то се е помъжчило пакъ да искове една интрага, на която в. „Бдителъ“ е станжалъ отзивъ. Ний сме въ положение да явимъ, че г-нъ Кузовъ не е искалъ, нито иска да бѫде инспекторъ, и че ний не е искалъ уволняването или прѣмѣстванието, на г-нъ Шаранкова, който може да не е добъръ за сътрудниците на в. „Бдителъ“, защото не е отъ тѣхнитъ. Подобно нѣщо не е искано, защо-

то не е имало причини, които бихъ го прѣдизвикали. Такива причини, като изложените въ антрефилето, могатъ да сѫществуватъ само въ болниятъ мозъци на сътрудниците на в. „Бдителъ“. Никой не е искалъ, нито иска да се мѣси по училищните работи, нито е искалъ нѣкой намѣсванието на г-нъ Шаранкова въ политическите борби. Народната партия е силна, та нѣма нужда отъ помощта на никакви учители. Стамболовщината има нуждата имъ, нека заиска помощта имъ; вѣрваме, че очилатото чудо ще успѣе да ги убѣди и да увеличи редоветъ на честните (sic) патриоти стамболови.

При това въ положение сме да явимъ, че пускането на този слухъ отъ нѣколко дена насамъ е съ цѣль да се прѣкрие отиванието на други двами, които сѫ били натоварени да работятъ за това прѣмѣствание. Г-нъ Д. Стояновъ не е ималъ намѣрение да ходи въ София, нито ще и да отива, но не е тайна пѣтъ, че К. Хинковъ и Гого Вацовъ бѣха въ София и че единъ денъ по рано е имало събрание въ домътъ на Хинкова, кѫдето е рѣшено да се дѣйствува за назначението на очилатото чудо за инспекторъ, а, ако това не се постигне, то да се иска прѣмѣстванието на Севлиевски тукъ, а очилатъ бѣде назначенъ за титуларенъ Директоръ на Дѣвическото училище, кѫдето, както се говори, щѣло се иска прѣмѣстванието за учителка по рѣжко-дѣлъто, като специалистка, и на Дона Чехларова. Мисията на горните двами е тази и усигуряване прѣизбирането на днешния съставъ на Пост. Комисия, заедно съ дядото, и . който така тѣсно билъ свѣрзанъ съ Плѣвен. Окръгъ, щото не-мислимо било сѫществуванието на една безъ другия. Отъ изложеното до тукъ ясно се вижда, че „Бдителъ“ става отзивъ на единъ невѣренъ слухъ, който се прѣска отъ самитъ негови приближени съ задни цѣли, които нѣма да се осѫществятъ, защото нѣма и кой да имъ вѣрва.

Колкото се отнася до писаното въ в. „Учителски другаръ“ нека бѫде извѣстно на „Бдителъ“, че всичкото писано е плодъ на зависието на сътрудниците му, които гонѣха г-нъ Кузовъ и се тѣкмеха да го замѣстятъ, нѣ имъ мина лѣсица пѣтъ.

* * * Прѣзъ учебната 95/96 година, министерството на Народното просвѣщени, както на мнозина е извѣстно, бѣ отпуснала на муселманското, въ града ни, училище, 6000 лева. Тия пари се били истеглени отъ касиера на турското училищно настоятелство Мустафа Абдуловъ. Наскоро послѣ това, мюфтията, неизвѣстно какъ, подъ прѣлогъ, че той е правилъ разноски по ходатайството за отпушчане на казаната сума, истегля отъ касиера 600 лева, съ условие и обѣщане, че ако Пл. Окр. Уч. Инспекторъ не одобри това, то той ще повѣрне зетата за разноски сумма на назадъ. Училищния Инспекторъ, както и трѣбаше да стори, не одобрилъ постъжката на мюфтията и послѣдний трѣбало да повѣрне сумата, обаче, той поврѣща само 227 лева, а останалите 373 и до денъ днешенъ, макаръ и да били виканъ въ градската община, гдѣто и признатъ фактъ, още не внесалъ. Въ интереса не само на турската община и училището, па и въ интереса на службата е да се застави мюфтията, отъ когото трѣба, да внесе паритъ и се употребѣтъ за цѣльта, за която се отпуснати, а не училището да стои още недоискарано. Паритъ се отпуснати за училището, а не за джоба на отдѣлни личности и ядение георгиовски агнета по кайла. Думата има мюфтията.

* * * Нашия съгражданинъ Г. В. Цингаровъ който учеше Медецината въ Франция, свѣрши тази година съ отличие и тѣзи дни слѣдъ като издѣржалъ cologium прѣдъ Медиц. свѣтъ разрѣшено му е да практикува медицината въ Княжеството, като е назначенъ въ гр. Троянъ за окол. лѣкаръ. Г. Д-ръ Цингаровъ, обѣщава да бѫде единъ много добъръ лѣкаръ. Така сѫщо слушаме че и степендията на Пост. Комисия Т. Недковъ е свѣршилъ медицината, но не е дошелъ още, защото послѣдната не му пращала пари.

* * * Бѣше лошъ Г. Баламезовъ, градски мириций сѫдия, който тѣзи дни е прѣмѣстенъ въ София, защото криво билъ разбиралъ закона, освѣнъ това се загатваше отъ в. Б. че едвали не се влияялъ отъ адвоката Доковъ, който защищавалъ дѣло на нашия отговоренъ редакторъ. Сега въ послѣдния брой прави намекъ, че Г. Баламезовъ билъ прѣмѣстенъ по искане на умразната му народна партия. Колкото едното е вѣрно, толкова и другото е истинно. Че Г. Б. съчувствувалъ на

нашата партия толкова не ще каже, че може да ръшава дъла по щънието на тогова или оногова. Относително другите инсинуации, народната партия никога не мисли да осърбява своите приятели, тъй както мислятъ пазавантитъ. Министерство намерило за добре да се пръмъсти и повече нищо. Едно, което тръба да се съжели, че Г. Баламезовъ, види се, наелектризиранъ отъ пазавантитъ, плескалъ нѣкакъ шантански думи по адресъ на тѣзи, които сѫ го защищавали. Ние, а заедно съ насъ, вѣрваме и обидепигъ ще му просътътъ. Искрецъ е близо до София.

Отъ Русе ни съобщаватъ, че склада за патронитъ на Бр. Иванови изгорялъ, имало ути и изгорели повече отъ 100 дин. Н. Ц. В. подариъ на нещастнитъ семейства 10,000 л.

* * Мѣстния клубъ на народната партия бѣ свикалъ за 27 т. м. представителитъ на селскитъ клубовъ и други нѣкакъ първенци отъ селата, за да имъ се съобщатъ окончателно приетитъ и удобрени кандидати. Дѣловодителя Г. Ив. Ив. Доковъ, вѣ една рѣчъ обясни подробно значение то на изборитъ, които предстоитъ да станатъ на 3 Августъ, покани отъ имего на клуба и народната партия да се дѣйствува единадушно, като помоли съмислениците си, да се не подаватъ на никакви козни и интриги своите инициативи и да се противниците. Събранието прие единодушно кандидатитъ безъ да стане абсолютно нѣкое възражение. Това показва, че нашите приятели съзнаватъ важността на изборът и лошиятъ сътнени отъ раздѣлението, което толкова много имъ се иска да се породи на Стамболиститъ. —

Имената на кандидатите, ще обнародваме вѣ броя които ще излезе вѣ Събота.

* * Бившия Луковитски депутатъ, паличъ, тия дене пакъ проявилъ адетя си. Говори се, че за да се потули вѣпроса за исчезнатието на една крава отъ сайдийскитъ ѹ рѣже, стълба бѣль далъ на сайдийскитъ ѹ единъ волъ. Ако института на окръжните съдѣти има нужда отъ такъвъ — то той екзенлбръ е най подходящия. Впрочемъ да се не испушта случая, на отново заявениетъ способности.

* * Много разговори подига вѣ обществото материала, съ който се гради зданието на дружеството „Нива“. Ще поговоримъ вѣ слѣдующия брой по обстоятелно.

* * Спорѣдъ единъ слухъ, когото прѣдаватъ за достовѣренъ, Румънскиятъ кралъ Каролъ, щель да вѣрне, къмъ началото на м. Септемврий т. г. вѣ нашиятъ градъ, визита на Н. Ц. В. Князъ.

* * Напада се отъ вѣ „Бдителъ“, Фин. Приставъ Андреевъ и полицията, първия вѣ недобро отнасяніе съ дѣлънитъ, а втората, че не земала мѣрки. И едното и другото сѫ ложа. За първото ще кажемъ, че приставътъ, не само Андреевъ, но всички сѫ лоши, защото искатъ пари за данъкъ, а за полицията по случаи, не е дѣлънна да ходи по диритъ на донъ-жуанитъ, за какъвъ „Бдителъ“ е счѣлъ крадецъ да е искочилъ прѣзъ кремидитъ. Изучете и пишете.

Мирътъ е постигнатъ. Посланниците приели исканието на германското правителство, щото и исплащанието на старитъ дѣлгове да се управлява отъ между-народенъ надзоръ, а съ това всичкитъ спорни вѣпроси се явяватъ уредени. Гърция ще сключи мира при слѣдующите обсто-

ятелства: ще отстъпи на Турция нѣкакъ погранични отъ стратегическа важност пуктове; ще заплати на Турция едно обезщетение отъ 4 милиона турски лири; осъжътъ това ще заплати и обезщетения на частни лица, които сѫ пострадали отъ дѣйствието на гръцката флота; гръцкиятъ финансии ще бѫдатъ турени подъ международенъ контролъ; Турция ще запази правото, да отмѣни капитулациите относително живущите вѣ Турция гръцки поданици.

Прѣдизвиканъ отговоръ.

Вѣ брой 7 отъ вѣ „Бдителъ“ редактора му, архивъратника Каравановъ, като експлоатира вѣпроса за излизането на вѣстника на наполовина, безобразно ложе, като изоначава фактитъ. Като казваме, че сме издади повече отъ 60 притурки, пий напълно разбрано казваме, че откакъ вѣстника е почналъ да излиза сме издади по вѣче отъ 60 притурки, а не само вѣ 26 броя отъ IV-та му годишнина. Вѣрваме, че не е да не разбира писача на антифилето това, но така му изнася така си и пѣе. Колкото пѣкъ се отнася до подъпленението на пропуснатите два броя, което пропущането е станало по причини, никакъ не произлѣзли отъ редакцията, то тя съмѣта да го стори (подъпленението) като издава нѣкакъ седмица подъ рѣдъ, осъжътъ редовния цѣлъ листъ, още и по 1—2 притурки вѣ недѣлите на половина. Така стои вѣпроса, Господинъ Каравановъ а не както го разбираше вѣ по вашето бѣлодушковско разбирание. Ще ви се вамъ да прѣстане, но знайте, че по скоро ще да се отслужи заупокойна панахида на вашия фаращъ, отъ колкото, каквато и да би била нередовностъ простираща напрото отъ редакцията ни.

Вѣ сѫщото антифиле се подмѣта за нѣкакъ учители — сътрудници на вѣстника ни, които сѫществуватъ вѣ мозъка на редактора Каравановъ, като се инсуниратъ и наричатъ неспособни. Понеже ние не признаваме, че имаме учители — прѣмъ сътрудници на вѣстника си, то нѣма кого и да защищаваме, толкова по вѣче, че посочените учители, като сътрудници, сѫ извѣстни на Каравановъ и сатицата му, поддължникъ си, Селямжзовъ. Но понеже думата е за способность и неспособность, то питаме кое зема редактора на „Бдителъ“ за мѣрило на способността и неспособността на учитељъ? Дали работата му и резултатите отъ нея вѣ училището, или пѣкъ способността на учителя, да блюдовъ, и скверни вѣ фарашъ като „Бдителъ“ или пѣкъ още по лошо по цѣла учебна година да съвѣ раздори и недоразомѣнія вѣ учителските съвѣти? Това ние незнаемъ, отъ коя глѣдна точка, е разрѣшено отъ г-на писача на антифилето. Спорѣдъ насъ, единъ учитель, може и да нѣма вѣнчень изглѣдъ добръ, може вѣнчашностъ му да не е внушителна, да не говори съ тенденция и фалшиво фразиорство и цитатираніе, но пакъ да е добъгъ работникъ, вѣобще способността му да се сѫчи отъ резултатите на неговата работа, като се зема, разбира се, подъ внимание, всичките обстоятелства, при които е вѣршена работата. Ако г-нъ Каравановъ не отказва това, та неможе и да го откаже, тогава питаме, какъ ще се произнесе той за своя приятел, писачъ вѣ фарашъ му Бѣрдаровъ? Вѣ коя категория ще го постави вѣ категорията на способности или неспособности, незнающи дѣлъ думи правило да напишатъ? Това е негова работа, а ние само, за да бѫде по правило произнасането, ще му сѫбщимъ нѣкакъ нѣща, които група ученици, още вѣ времето на постѣдните полугодишни испити ни сѫбщихъ съ запитование на кое се дѣлъ това. Вѣпроса е за едно различие вѣ теми и материала на теми, както и хармонността мѣжду материала по Геометрия, спорѣдъ програмата вѣ IV кл. и материала на теми и различието на теми вѣ двата четвърти класове, гдѣто обучението е ржководено отъ двама учители, отъ които единия е приятеля ви Бѣрдаровъ. Ученническото писмо

като и обяснителните забѣлѣжки, сѫ у насъ и сама тая нахалностъ, съ която е пропитано антрефелето, за което е думата, ни застави, вѣрѣнки нежеланието ни, да ги извадимъ на явѣ.

Ето една част отъ писмостъ:

IV а Кл.

Прѣподавателъ: Б. Султановъ

1. Зад. Основата на трижглъника е равна на 52 десиметра, а другите две страни на 41 и 15 дес. Да се опрѣдѣли височината на трижглъника?

2. Зад. Да се опрѣдѣли голъмината на джгъта, която се заключава между дѣлътъ хорди II една на друга, ако първата дѣлъ окръжността на дѣлъ джги, които се отнасятъ, както 2:3, а втората — както 3:5?

3. Зад. Хорда отъ 48 сантиметра е отдалечена отъ цетра на окръжността на 18 сант. Да се опрѣдѣли диаметъ на окръжността?

48 ученика.

IV б. Кл.

Прѣподавателъ: Т. Бѣрдаровъ.

1. Зад. Да се докаже, че вѣ подобните трижглъници височините сѫ пропорционални на страните.

2. Зад. Повърхнината на единъ трижглъникъ е 6 кв. с. м., а основата му 6 с. м. да се опрѣдѣли височината на трижглъника, която е същеврѣменно и страната на единъ квадратъ и да се построи новъ квадратъ двойно по голъмъ отъ първия.

3. Зад. Да опишемъ съ радиусъ а окръжностъ, центра на която да се намира на правата В. С. и която да се допира до правата Е. Г.

49 ученика.

Г-нъ Каравановъ, вий сте учили Геометрия, нали? Поразсѣлъ малко, па и вие и министерството, па и всички компетенти, отдѣлете мѣстото на саратата ви. За сега толкова. Думата имате вие и Бѣрдаровъ.

ИЗЪ ДОПИСКИТЕ НИ.

За „Плѣвенски Гласъ“.

ОПРОВЕРЖДЕНИЕ.

Господинъ Редакторе;

Моля, дайте мѣсто на тѣзи ми редове: Вѣ вѣстникъ „Бдителъ“ брой... е написано едно антгрифиле, че съмъ билъ ужъ арестованъ отъ Господина Луковитски Полицейски Приставъ и то вѣ качеството ми на Помощникъ кметъ, при Бѣлъничевската Сел. Община, по поводъ уволнението на кмета Петаръ Цановъ, обаче това е невѣрно и никога не съмъ арестованъ, даже не съмъ присъдванъ отъ полицейската властъ, за нищо по тѣзи части.

21-и Юлий 1897 год. Село Бѣлъничево
Пом. Бѣлъничевски Общ. Кметъ: Г. В. Плосковъ
Б. Р. Кои ложи, дали ние кога сѫбщавахиме една гола истинна казана отъ Г. А. Уаунова вѣ Илѣвъ за която Илѣвъ вѣ „Бдителъ“ ни обвини вѣ ложа или фарашъ „Бдителъ“, който като всѣка Стамболовска опашка е гудилъ за правило ложата, безнравствеността и защитата на хайдуците, паличите, които се вѣртиха около него.

Получихме една дописка отъ Тулча, на която не даваме мѣсто, защото е дѣлга, нѣ фактъ, които ни сѫ сѫбщавать, заслужаващо наше внимание. Вѣ нея се указва на повѣдението, което дѣржи Ромжнското правителство спрямо бѣлгарските училища, черкви и спѣнките, които бѣлгарите срѣщатъ на всѣка стѫпка. Това, спорѣдъ дописника ни е всѣдѣствие помиряванието на Бѣлгария съ Русия. Ромжнитъ сѫ до неимовѣр-

службата е се една, па и отъ тамъ се сѫщото ще има авансъ па знайши е тѣй на вкоренелѣ русушки нации.... рекохъ си туй за онай, приехъ. Но хошъ, слѣдъ дентъ два.... о вѣлики бѣлодушковъ, славниятъ корнонощодавателю, твоя послѣдователъ го изринаха като смѣтъ, да, като че бѣхъ смѣтъ, съ едно брѣсваніе и о, печално положение..... учитель.....

Трѣбва да се отмѣтъ. Азъ бѣлодушковецъ, вѣзохъ вѣ компромисъ съ социалистъ и ги хвѣрихъ вѣ борбата прогъвъ умразия ми инспекторъ — сега директоръ. Биха се единъ други, исуваха се, на край го дина ги пѫдиха, а азъ се сѣръ чиняхъ, погрихахъ рѣже и съ алексъвъ де е.... не, но съ гоголовски хуморъ и игривостъ напиша фейлетонъ вѣ „съгледвачъ“ противъ управители, директори, кметове, учители и всичко, което не бѣ съ мене. И нѣма да се спрѣ.... Да, нѣма да се спрѣ никога. Азъ униженъ, ускъренъ.... Никога прошка не ще да дамъ.

А колкото пѣкъ за онай страна, ти недей слуша Черноианова, гдѣто ти казва, че бѣлъ по испечень, по онай частъ, отъ мене! Еее гдѣ стоя азъ? Може ли да има сравнение? той горкия не може да стои миренъ и спокоенъ само отъ цифрата 240, а пѣкъ дрѣнка, че бѣлъ ирбашъ. Ирбашъ, пѣкъ пѣли градъ дрѣнка за отрочето му и диритъ майка му, гдѣ се е изгубила. Туй ли е ирбашъ! Еа, да има да зема той! Азъ, батинка, миналата година, съ Г-жа Тахтабабукчиева, осо, коляно, до коляно; ами борча ѹ, телеграмътъ ми да не я спирать вѣ с. Цибулскъ, коляно до коляно вѣ канцелярията, посѣщеніята послѣ обѣдъ. Ама кой ме чу! Никой, Тѣй е то! Разбрали! Туй съмъ азъ Тараровъ, па си земай краката денкъ, зере.... единъ гоголовски фейлетонъ и ще видишъ Тараровъ ли съмъ или Говедовъ или пѣкъ очилато добиче.

Незлолюбовъ,

ПОДЛИСТИНИКЪ.

Нима не знаешъ кой съмъ азъ?

Чудна работа! Немога да ти се научудя, като казашъ, че не знаешъ, кой съмъ и ми правишъ трудъ да ти се описвашъ. Но, азъ си не жаля труда и ти пиши да ме разберешъ, па покрай тебе и цѣлия свѣтъ.

Азъ съмъ се родилъ вѣ робската епоха отъ баща лихваринъ. Расаль съмъ и порасаль посрѣдъ бащинитъ си гешефтарски и лихварски зимиания давания и отъ тѣхъ много нѣщо съмъ приелъ и съмъ се, горѣ доло, добре искръсалъ. Ученитето си съмъ почнало вѣ родния си градъ и отъ четвъртия класъ на горѣ си бихътъ главата по Габрово, Тѣрново и най сестре Русчукъ ме опра. Това бѣше вѣ времето на Митката, оня де гдѣто дѣрвата; и отъ него съмъ зель ма до практика. По едно вѣре, вѣ VII класъ бѣхъ, Митката почна да ме прѣследва, знайши твѣрдъ проста работа, искаше да ме застави да си излѣза отъ кѣщата, гдѣто живѣхъ, просто защото ужъ билъ подозиралъ, ама само подозиралъ, че съмъ ималъ земане давание съ хазайската дѣщера. И тѣй я усуквашъ и инакъ я усуквашъ и вѣтрахъ, но заяде се пустия Митка и хошъ съвѣта ми намали поведението на добро. Но то вирочеши не бѣ ищо, а още по ищо става, защото то ми служи като причина да се оправдавашъ, че не съмъ дѣржалъ матура и че ужъ за това свидѣтелството ми не е дипътъ отъ съя свидѣтелство.... а пѣкъ че е.... оставаше ли ми вѣре да четъ? Де гидъ Русчукъ, де гидъ европейски градъ. Отъ баща си и отъ тебѣ азъ много нѣща изучихъ и обсебихъ и сега е слушай за по на сѣтне.

Като се вѣрнахъ отъ Русчукъ и сѣтъ като сто-

ност озлобени сръчу България, на която като не можтъ да си отмъстят, тъ изливатъ своя гнѣвъ сръчу беззащитни българи, ромжински подданици. Ромжинитъ сж се запрѣтили да помрежватъ Българетъ и сж започнали отъ училищата. Даже и въ първите отдѣления сж ввели изучавнието на Ромжински езикъ, съвместно съ българския. Въ I-во отдѣление има 10 часа и за ромжински, а въ по-горните отдѣления Ариметика Естествовѣдение, Геометрия, История и География се изучаватъ по Ромжински езикъ. Още въ отдѣленията на дѣцата се расправя, че братята Асенъ и Петъръ биле Ромжини и пр. А въ класовете? Тамъ работата е друга. Стига да се има предъ видъ, че само въ класното училище въ Тулча има 6 учители Ромжински, които преподаватъ История, География, Геометрия и пр. по Ромжински. Ромжинизирането на българите ставало най-енергични въ селата, кждѣто всички български черкви и училища сж вече затворени. На учениците, които свѣршвали Българското училище, се правели всевъмложни спѣхи, като ги заставлявали и втори път да правятъ испити въ Ромжински училища. Всевъмложни спѣхи се правели на българите отъ селата да не испращатъ дѣцата си въ Българското училище въ Тулча, а въ Ромжинското. Участъта на Българското население отъ денъ на денъ се по-вече се влошавала. Това поведение на Ромжините спрямо българите въ Доброжа е осаждително и не имъ прави честь, защото съ такива мѣрки тъ нѣма да спечелятъ нищо друго, освѣнъ прѣзренето на българите, които виждатъ въ дѣйствията имъ единъ опитъ за унищожаването на българщината, която се е опазила въ много по лоши врѣмена и обстоятелства, отъ колкото днешните.

Смѣсь.

Нѣмецъ спорилъ съ единъ Швейцарецъ и осуждалъ съотечествениците му за привичката да се биютъ за пари.

— Ний, Нѣмцитъ, отговорилъ той, напротивъ се биемъ за честь.

— Твърдѣ понягно, отговорилъ швейцарица, всѣкой се бие за това, отъ което най-много се нуждае.

ПАРТИИНИ ДВИЖЕНИЯ

По устройване селските клубове на Народната Партия, въ Плѣвенското окрѫжие.

с. Тученица. За прѣдсѣдателъ: Игнатъ Вѣловъ, за Дѣловодителъ: Сирко Ивановъ, за касиеръ Михаилъ К. Ивановъ.

с. Тодоричани. За прѣдсѣдателъ: Ив. Н. Босоловъ, за Дѣловодителъ Кръстю Янчовъ, за Касиеръ: К. Петровъ.

с. Гор. Джбникъ. За Прѣдсѣдателъ: Петко Ванчовъ, за Касиеръ: Иванъ Петковъ, за Дѣловодителъ: Петко Вутовъ.

ИЗЪ НАУКАТА.

Физиологическото дѣйствие на чая. Физиологическото дѣйствие на чая не отдавна е било изследвано отъ германските физиолози А. Гохъ и Я. Крепелинъ. Авторите изучавали по отдѣлно дѣйствието върху мускулната работа и умствената дѣятелност отъ една страна съ алкохолидния чай (кофеина), а отъ друга—ефирните масла. При помощта на ергографа било намѣreno, че употребленето на кофеина способствува на мускулната дѣятелност, тогава когато ефирните масла ѝ намаляватъ. Ефирните масла способствуватъ на умствената работа, което било доказано отъ легкостта, съ която наблюдавани субекти извѣршвали дѣйствията събиране и изваждане на умъ, послѣ пиене чай. По такъвъ начинъ чайтъ дѣйствува не само въ едно какво да е направление: той е общий възбудителъ, който подбужда человѣческия организъмъ, както къмъ тѣлесна, така и къмъ духовна дѣятелност; приятното възбуждане, което се появява послѣ чая, новидимому, съ най-голѣмо право трѣбва да прѣпишемъ на дѣйствието на ефирните масла, отъ колкото на—кофеина.

Причинитъ за дѣтския страхъ. Американскиятъ психологъ Стенли Голъ распратилъ извѣстни точки относително душевното развитие на дѣцата. Въ Amer. Jour. of Psychology сж напечатани сега отговоритъ, които се отнасятъ за чувството на страха у дѣцата. Получени били 2000 отговора и описаны 6466 случая. Установява се че най-честитъ причини за голѣмъ страхъ у дѣцата се явяватъ грѣмътъ; послѣ слѣдватъ: пълзя-

щътъ и земноводнитъ, непознатитъ хора, тѣмнината, пожарътъ и гледката отъ смърть. Чувството на страхъ расте у дѣцата до 15 годишна възрастъ, отъ тамъ насѣтнѣ се намалява; у дѣвиците до 18 годишна възрастъ. Трѣбва да забѣлѣжимъ, че по напѣтъ лични наблюдения, грѣмътъ не еднакво дѣйствува на дѣцата, даже въ едно семейство—една и половина годишното момче въобщѣ доста много развило за своята възрастъ, оставало съвършено равнодушно къмъ силнитъ сътрѣсения на грѣмътъ, тогава когато неговата сестра, когато е била въ неговата възрастъ, явяваща явни признаки на страхъ. (Научн. обозрение.)

Памѣтъта У рибите. Слѣдующето наблюдение, направено отъ единъ любителъ въ Франция, показва, че рибите иматъ памѣтъ. Въ аквариума на този любителъ имало златна риба. Когато ѝ хвѣрлили въ водата мѣнчики червеи, които тя много обичала, то винаги чукали стѣната на аквариума. Като запомнила това рибката тосъ часть се приближавала да чака даваната храна, щомъ току почуквали на аквариума. Но ето интересното наблюдение. Единъ пътъ любителя хвѣрлилъ въ водата на аквариума грозде, отъ което било маҳнато кожицата на зѣрното. Вкусътъ на гроздето, както се виждало, се досгътъ харесалъ на рибката; тя често се приближавала къмъ зѣрното грозде откъсвала парче отъ мѣкотата и като го исмуквала исплювала го. Къмъ вечеръта, когато сичкото грозде било исмукано, рибката била пияна: тя съ трудъ запазвала рановѣсното и всичкитъ ѝ движения били доволно неувѣрени. Когато на слѣдующия денъ хвѣрлили въ аквариума на рибката отново грозде, тя, като го помирисала, обѣрнала опашка и даже не се допряла де него. До сега още рибката не яде грозде. Любителя обѣнява това явление съ памѣтъ: рибата помни тия врѣдни послѣдствия, които е имало смуканието на гроздето и сега едното виждане на грозденото зѣрно я отврѣщава.

Вода която свѣти. Близо до New Providence, на разстояние три километра отъ града Нассау, се намира искусствена вода, устроена за развѣждане на риба и костени жаби. На дължина тя има около 300 метра и ширина отъ 60—90 метра. Денъ тая вода прилича на всѣка вода, но пощя тя привлича масса посѣтители, тъ като при най-малкото движение на водата, захвапа да свѣти силно. Ако поврѣхността се люлѣе отъ вѣтара, то цѣлата вода изглежда като огненно море. На посѣтителите даватъ лодки подъ наемъ, и щомъ току отпуснатъ веслата въ водата, тѣ сж виждатъ заобиколени отъ растопено злато. Това происходитъ отъ голѣмото количество фосфоръ, който се съдѣржа въ водата.

Исхвѣрлението на Везувия. Бъ настояще врѣмѣ Везувий проявява дѣятелностъ, каквато не е проявявалъ отъ 1872 г. Грамадни потоци отъ лава се исхвѣрлятъ отъ малкитъ пукнатини, тогава когато главния кратеръ исхвѣрля градъ до—бѣло нагорѣщени, камани и черна пепель, които хвѣрчатъ на разстояние 300 и по-вече ярда. Тѣ прѣдставляватъ опасностъ за туристите, които се приближаватъ съвършено близко. Една дама—Нѣмка, била тия дни силно опрѣлена и ударена.

„Природа и Люди“

Американското Дѣвическо Училище въ Ловечъ се отвори тази година на 20-и Августъ вѣтхъ календарь. Онѣзи, които желаятъ да постѣжатъ въ училището нека отъ рано пратятъ заявление до Директорката на училището, която ще ги снабди съ программата и нужднитъ мѣрки за постѣжене въ училището.

Адресъ:

Кейтъ Б. Блякбърнъ
Директорка на Amer. Дѣвическо училище Ловечъ.

2—4

Д-ръ В. Поповъ (хирургъ)

Тригодишенъ асистентъ при хирургическата клиника на университетската кантонална болница въ Женева, обявява, че приема въ домътъ си, находящъ се на улица Мария-Луиза № 2716, гдѣто освѣнъ свидѣтелствования, медецински наставления и помощи, съ особена старательностъ и успѣхъ извѣршва всѣкаквъ видъ операции, като: за ракъ въ чѣрвата, стомахъ и другадѣ, кронфъ киль (исипване), сплитане на чѣрвата, камъкъ въ мехурътъ и пр., а сжко и лѣкуване на всѣкаквъ видъ венерически болѣсти, счупено, искулчене и пр.

Приеманието става отъ 1 до 4 часъ по-слѣ обѣдъ.

2—2

ОВЯЗЛЕНИЕ

Агенцията на 1-то Българско Застрахователно Дружество „България“ въ гр. Плѣвенъ поканва домопрѣдателите, имотите на които сж застраховани на бившите чужди усигорителни дружества „Дачия Романия и Национала“, срока на които истича, да ги прѣстраховатъ на ново на Дружество „България“ съ по износни условия и вигодни премии, отъ колкото до сега се били застраховани.

Желающитъ да си застраховатъ имотите, умоляватъ се да се отнесътъ до Агенцията въ гр. Плѣвенъ срѣчу Читалищното здание „Дружество Съгласие“ за споразумение.

гр. Плѣвенъ Юлий 3—4

ОБЯВЛЕНИЯ ОТЪ СЪДЕБНИТЕ ПРИСТАВИ.

№ 3486

Извѣстявамъ на интересуващата се публика, че 31 день отъ послѣдното двукратно обнародование включително ще продавамъ на публиченъ търгъ по първа продажба недвижимите имоти, а именно:

1) Нива въ землището на с. Горна Митрополия, мѣстността „Срѣчу Вълчевица“ отъ около 11 декара и 3 ара, оценена за 70 л.; и

2) Лозъ, въ същото землище, въ мѣстността „Филиповъ геранъ“ отъ около 3 декара и 5 ара оценена за 20 лева.

Продаваютъ имоти съ собствени на Лечо Ангеловъ отъ село Гор. Митрополия, продаватъ се по Испѣлнителни листъ на Плѣв. Окол. Мир. Съдия по искътъ на Тодоръ Христовъ и Спасовъ отъ гр. Плѣвенъ, спостоящъ се отъ 174 л. и др.

Разглеждането книжата и наддаванието може да става всѣки присъственъ денъ въ канцеларията ми.

гр. Плѣвенъ 18 Юлий 1897 год.

Дѣло № 17 отъ 1897 г.

п. Съд. Приставъ Плѣв. Окр. Съдъ П. Д. Вѣловъ. 2—2

№ 5322

Извѣстявамъ че 31 денъ отъ послѣдното двукратно обнародование настоящето въ мѣстното вѣстникъ, ще се продаватъ на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвенъ следующий недвижимъ имотъ.

1) Една Ливада „Смѣрдешко Землище“ подъ село 4 декара 3 ара при съседи Т. Миховъ, Пено Кючукъ Станчовъ и бара оценена 86 лева

Продаваютъ имоти не е заложенъ никому наддаванието ще почне отъ първопачалната цена на горе

Имота са продава за удовлетворение искътъ на Радю Ивановъ отъ с. Одрине противъ Ив. Калчовъ с. Смѣрдехча по испѣлнителенъ листъ № 823 отъ I Плѣв. Мировий Съдия. Плѣвенъ 23 Юлий 1897 год.

Дѣло № 107/96 год.

п. Съд. Приставъ П. Д. Вѣловъ 1—2

№ 4234

Извѣстявамъ че 31 денъ отъ послѣдното двукратно публикуване настоящето въ мѣстното вѣстникъ, ще се продаватъ на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвенъ слѣдующите недвижими имоти лѣжащи въ землището на гр. Плѣвенъ.

1) Нива въ „Опанските Лози“ 6 дюлюма за 100 лева.

2) Нерезина въ „Буковските Лози“ 4 дюлюма за 50 лена

Тѣ имоти принадлежатъ на Парванъ Найденовъ отъ гр. Плѣвенъ, не сж заложени никому, а е гарантиралъ съ сѫщите имоти за да апелира искътъ по сѫщия испѣлнителенъ листъ, ще се продаватъ по вѣзка на Рашико Бончевъ отъ сѫщия градъ за 184 лева 40 ст. и разноските по испѣлнителния листъ на Плѣвенски Градски Мировий Съдия № 1048

Наддаванието ще почне отъ опѣнката на горѣ.

Разглеждането книжата и наддаванието може да става всѣки присъственъ денъ въ Канцеларията ми гр. Плѣвенъ 22 Юлий 1897 г.

Съд. Приставъ при Плѣвенски Окр. Съдъ Ив. А. Гѣрковъ 1—2

№ 4263

Извѣстявамъ че 31 денъ отъ послѣдното двукратно публикуване настоящето въ мѣстното вѣстникъ ще се продава въ канцеларията ми въ гр. Плѣвенъ слѣдующий недвижимъ имотъ.

1) Къща въ IV квартъ на гр. Плѣвенъ подъ № 1345, направена отъ простъ дѣрвенъ материалъ покрита съ кирмиди отъ 3 отдѣления дължина 6 метра ширина 4 м. височина 2 м. съ дворъ 200 кв. метра оценена 200 лева.

Горниятъ имотъ принадлежи на Вѣлчо Георгиевъ отъ гр. Плѣвенъ не е ипотекиранъ ще се продава по вѣзка на Атанасъ Г. Костовъ за 149 л. 40 ст. и разноските отъ Испѣлнителни листъ № 343 на Плѣвенски Мировий Съдия.

Разглеждането книжата и наддаванието може да става всѣки присъственъ денъ въ Канцеларията ми гр. Плѣвенъ 22 Юлий 1897 г.